

ما مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَاتُلُوا عَنْ
مِثْلِ حِيقَةٍ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً». «هِبَّخْ خَلْكَ لَهُ دَاسِيٌّ يَوْ
مَجْلِسٍ خَخَهُ نَهُ پُورْتَهُ كَبِيرٍ چِي دَوْيُ پَکِي اللَّهُ يَادُهُ كَبِيرٍ مَكْرُ دَ
چِي دَوْيُ دَاسِيٌّ پُورْتَهُ كَبِيرٍ لَكَهُ پَهُ يَوْ مَرْدَارُ خَرَهُ چِي سَرَهُ
رَاغُونَهُ شَوَّيْ وَيِّ، اوْ دَاهُ دَوْيُ لَپَارَهُ پِينِيمَانِتِيَا وَلَرِي

له ابوهيره رضي الله عنه خجه روایت دی واپي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی: «ما مِنْ قَوْمٍ
يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَاتُلُوا عَنْ مِثْلِ حِيقَةٍ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً». «هِبَّخْ خَلْكَ لَهُ دَاسِيٌّ
يو مجلس خجه نه پورته کبیري چې دوي پکي الله ياد نه کبیري مَكْرُ دَاهُ چِي دَوْيُ دَاسِيٌّ پُورْتَهُ كَبِيرٍ لَكَهُ پَهُ يَوْ
«مردار خره چې سره راغونه شوي وي، او داه دَوْيُ لَپَارَهُ پِينِيمَانِتِيَا وَلَرِي
[صحيح] [ابوداود روایت کبیر دی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې هېبخ داسِي خلک نشته چې په يوه مجلس کې سره ناست وي او
بيا تري په داسِي حال کې پاخيري چې الله يې نه وي ياد کبیري مَكْرُ دَاهُ چِي دَاسِيٌّ به تري پاخيري لَكَهُ دَخَرَهُ پَهُ يَوْ
جسد چې سره راتبول شوي وي؛ په بد بوي او مردار کې ناست وي، ئىكه چې دوي په خبرو د الله جل جلاله له ياد
خجه غافل شوي وو، او د دَوْيُ دَاسِيٌّ به دقیامت په ورخ د دَوْيُ لَپَارَهُ آفسوس، پِينِيمَانِتِيَا او نِيمَكِرتِيَا وَلَرِي

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/3910>

